SALTUL SPECTACULOS AL PERFORMANȚELOR ȘI... NOILE CONTRADICȚII

● Dacă concursul olimpic ar fi avut loc la Acapulco ● Ce ar fi realizat campionii olimpici de la Roma ● Antrenamentul californienilor a fost cel mai bun ● Vîrsta din nou în discuția specialiștilor

Înotul, spre deosebire de atletism, a avut de suferit la Ciudad de Mexico mai mult din cauza altitudinii. Acest lucru a determinat imposibilitatea realizării unor cifre la fel de spectaculoase ca cele obținute pe pistele de tartan. Și totuși au fost corectate 6 recorduri mondiale și 20 de recorduri olimpice la capătul celor 29 de probe care au figurat pe programul întrecerilor din piscina Alberca. „Dacă concursul olimpic s-ar fi desfășurat însă la o altitudine normală — scria după J.O. *Jean Pierre Lacour* de la l'Equipe, unul din puținii martori oculari de pe continent la cele mai mari întreceri care au reunit în acest an pe înotătorii americani, *am fi fost martori ai unor performanțe senzaționale. Cu siguranță că Wenden ar fi coborît recordul „sutei" sub 52 de secunde (în ștafetă el a reușit 51,8 l), iar Burton ar fi „mers" un 400 m în jurul a 4 minute".*

Afirmația reputatului gazetar francez nu este cîtuși de puțin hazardată. În ultimii ani, nivelul performanțelor înregistrate de înotători au crescut considerabil, limite care păreau aproape intangibile pe vremea cînd japonezii sau australienii dominau acest sport devenind astăzi cifre obișnuite pentru marile confruntări dintr-un întreg sezon. Fenomenul nu este întîmplător și acest lucru ne este confirmat de faptul că saltările cosmice de pe tabelele recordurilor mondiale (și în raport direct, cele europene sau naționale) au cuprins toate cele 4 procedee tehnice. O scurtă privire asupra tabelului de mai jos, în care cele 4 coloane indică, în ordine, mediile primelor 5 performanțe mondiale și europene după J.O. de la Tokio și, respectiv, cele din Mexic ne va edifica pe deplin asupra acestei probleme.

COMENTARII OLIMPICE

FEMININ	1964	1968
100 m liber :	60,1 — 62,5	59,5 — 60,7
400 m liber :	4:42,4 — 4:51,5	4:28,4 — 4:41,4
200 m bras :	2:46,7 — 2:46,7	2:42,7 — 2:45,5
100 m spate :	68,2 — 69,4	66,9 — 68,7
100 m delfin :	65,8 — 67,6	64,9 — 66,5
400 m mixt :	5:20,5 — 5:30,2	5:11,5 — 5:21,9
MASCULIN	**1964**	**1968**
100 m liber :	53,2 — 53,8	52,7 — 53,5
400 m liber :	4:14,1 — 4:20,2	4:07,4 — 4:14,7
1 500 m liber :	17:02,5 — 17:31,1	16:28,6 — 16:59,0
200 m bras :	2:38,8 — 2:30,3	2:28,3 — 2:28,4
200 m spate :	2:11,8 — 2:15,4	2:08,8 — 2:11,7
200 m delfin :	2:08,5 — 2:12,6	2:06,9 — 2:09,1
400 m mixt :	4:49,5 — 4:58,1	4:41,1 — 4:49,2

(În tabelul de mai sus ne-am referit doar la probele care au figurat în programul olimpic de la Tokio).

Comparația acestor cifre este sugestivă, și adăugînd amănuntul că, exceptînd proba de 100 m liber femei, în toate celelalte, actualele medii ale performanțelor mondiale sînt superioare recordurilor lumii existente la finele anului 1964, nu vom epuiza argumentele care pledează concret în favoarea impresionantului progres al natației mondiale.

DOAR 4 CAMPIONI OLIMPICI DE LA ROMA AR FI AVUT LOC ÎN FINALE!...

În ciuda evidentelor dificultăți întîmpinate de cei ce au urcat pe blocstarturile piscinei Alberca, nivelul rezultatelor olimpice a fost foarte ridicat în comparație cu cele stabilite la Tokio și mai ales la Roma. Semnificativ este faptul că, pentru prima oară în istoria întrecerilor olimpice de înot, nici un sportiv nu a putut repeta succesul din ediția anterioară. Mai mult, dacă vom cerceta cifrele din dreptul campionilor olimpici din 1960, deci cu numai două cicluri în urmă, vom observa că doar 4 din cîștigătorii de la Roma (*Dawn Fraser* cu 61,2 la 100 m liber, *Anita Lonsbrough* cu 2:49,5 la 200 m bras, *David Theile* cu 61,9 la 100 m spate și *John Konrads* cu 17:19,6 la 1500 m liber, cifre de altfel excepționale pentru acea vreme) ar fi putut obține — cu performanțele respective — cel mult un loc în finală. La Roma, australianul *John Devit* cîștiga „suta" în 55,2, iar americanca *Lynn Burke* proba de 100 m delfin cu 69,3. Astăzi, cu asemenea cifre nici nu mai poți figura pe tabloul primilor 60 de performeri ai anului. Mai mult, la Tokio, celebrul *Don Schollander* triumfa în cursa de 400 m liber cu 4:12,2, Bob Windle la 1500 m liber în 17:01,7, iar Jed Graef cîștiga la 200 m spate cu 2:10,3. Ei bine, cu nici unul din aceste rezultate nu mai poți avea acum loc în lista celor mai buni 10 ai anului.

Și atunci, pe bună dreptate oricine se poate întreba: ce s-ar fi întîmplat dacă acest concurs s-ar fi desfășurat, de pildă, la Acapulco?... Ce limite noi ale posibilităților omenești am fi putut descoperi?

A ÎNVINS (ȘI ÎNCĂ CUM) METODA LUCRULUI INTENSIV

Mulți au încercat să explice această veritabilă revoluție din lumea înotului. Există însă păreri diferite, și e destul de greu să stabilim cîteva coordonate precise. În orice caz, o serie de factori esențiali nu pot fi nicicum neglijați.

În primul rînd, este vorba de creșterea deosebită a bazei materiale. Europenii, îndeosebi, și-au dat seama că nu vor putea ajunge din urmă pe înotătorii de peste ocean decît construind în permanență bazine și obținînd, în felul acesta, lărgirea considerabilă a bazei de selecție. Numai în Franța, de pildă, în perioada anilor 1964—1968 s-au construit peste 700 de piscine (de diferite dimensiuni) dintre care 128 acoperite.

Apoi, trebuie să ne gîndim la unele modificări radicale care au survenit în procesul de antrenament. Australienii, cu mai mulți ani în urmă, au fost primii care au mărit kilometrajul, mai precis distanțele parcurse în fiecare ședință. Americanii i-au imitat foarte repede și au adăugat în plus lucrul intensiv; lungimi cronometrate în timpi progresivi cu pauze (între repetări) micșorate în raport direct proporțional. Aplicînd această metodă chiar de la cunoscutele lor age-groups, și folosind o selecție naturală — cei cu organisme mai slabe, care nu rezistau ritmurilor și distanțelor (aproape 12 km zilnic) impuse se autoeliminau — antrenorii californieni, mai ales, au obținut, într-un timp relativ scurt, rezultate cu totul neobișnuite.

Urmînd în linii mari aceleași principii, Canada — pe continentul american și R.D. Germană (devenită a 3-a putere mondială la natație) — în Europa au realizat cele mai impresionante salturi valorice. În schimb, înotătorii francezi, italieni, suedezi, englezi sau olandezi au preferat distanțe mai scurte (6—8 km) la antrenament, și ca atare nici nu s-au prea văzut în marea confruntare din capitala Mexicului. *Alain Mosconi, Michel Rousseau, Bobby McGregor, Nikolai Pankin, Peter Feil, Judit Turoczy, Mirjana Segrt, Benedicte Duprez, Sabine Steinbach, Elisabeth Ljunggren-Morris* sau *Gabriele Wetzko* — sportivi celebri pe continentul nostru, au fost depășiți de o manieră categorică în întrecerea cu adversari de valoare tehnică egală, dar cu resurse fizice aproape duble.

VÎRSTA — UN ALT ELEMENT CONTRADICTORIU

Avalanșa copiilor minune în piscinele de pe toate continentele a determinat pe mulți specialiști să prezică o scădere substanțială a vîrstei tinerilor capabili de cele mai mari performanțe la înot. Dar, desfășurarea întrecerilor olimpice recent încheiate a scos la iveală noi contradicții privind acest element hotărîtor în practicarea înotului.

În mod cu totul surprinzător putem sublinia acum faptul că media de vîrstă a noilor campioni olimpici (peste 20 de ani) a crescut în comparație cu ediția precedentă, în timp ce media cîștigătoarelor din probele feminine (16 ani) a scăzut simțitor. Nefirească pare și diferența — de data aceasta mult prea mare — între vîrstele campionilor și campioanelor care au triumfat în Mexic.

Medicina sportivă reușise să prevadă pînă în acest moment că în perioada anilor de instruire (pînă la 10—11 ani) fetele reușesc îndeobște performanțe egale cu cele ale băieților, și uneori chiar mai bune. Iată-ne, însă acum în fața unei situații noi, cărora desigur îi sînt necesare explicații fundamentate științific. Debbie Meyer (15 ani), de pildă, cu timpii ei mai ales la 400 m, 800 m și 1500 m liber depășește o bună majoritate a recordurilor masculine (!) din întreaga lume. Cum a putut fi posibil acest lucru? Este rîndul specialiștilor să-și spună cuvîntul.

Ad. VASILIU

CONCURS DE VERIFICARE A LOTURILOR REPUBLICANE

Așa cum am mai anunțat, campionatele europene de tir, pentru senioare și juniori, la armele cu glonț, vor fi găzduite la Versailles, în luna iunie. Prin urmare, pînă atunci nu mai sînt decît șase luni. De aceea, federația de specialitate, prin colegiul central de antrenori, a și luat o serie de măsuri în vederea asigurării unei cît mai bune pregătiri a celor vizați pentru marea competiție din Franța.

Ca un prim pas, au fost fixate trei concursuri de verificare. Loc de desfășurare: poligonul Dinamo, unde cel dintîi s-a și disputat. Într-adevăr, duminică și luni, cele mai bune trăgătoare, precum și țintașii fruntași juniori din București, Arad, Brașov, Iași, Cluj și Oradea au concurat pe standurile de la Dinamo, în două probe: armă standard culcat 60 de focuri și armă standard 3 x 20 focuri.

Rezultate înregistrate: *armă standard culcat 60 de focuri senioare:* 1. *Ana Goreti* (Olimpia) 593 p, 2. Ioana Soare (Arhitectura) 588 p (după baraj: 100 p în ultima decadă), 3. Georgeta Șerban (Medicina Iași) 588 p (după baraj: 99 p), 4. Iuliana Daroczi (C.S.M. Cluj) 588 (după baraj: 97 p), 5. Melania Popescu (I.E.F.S.) 584 p (după baraj: 100 p), 6. Mariana Antonescu (Arhitectura) 584 p (după baraj: 98 p); *juniori:* 1. *Gheorghe Adam* (Metalul) 588 p, 2. Petre Soporeanu (Arhitectura) 587 p, 3. Mariana Vasiliu (Dinamo) 584 p, 4. Anișoara Petrache (Olimpia) 581 p (după baraj: 97 p), 5. Magda Borcea (Arhitectura) 581 p (după baraj: 95 p), 6. Cristian Lazarovici (Dinamo) 579 p. *Armă standard 3 x 20 focuri, senioare:* 1. *Ioana Soare* 560 p (după baraj: 197 p la poziția culcat), 2. Aritina Bițică (Steaua) 560 p (după baraj: 193 p), 3. Ana Goreti 558 p, 4. Edda Baia (Arhitectura) 556 p (după baraj: 195 p), 5. Elena Nistor (Steaua) 556 p (după baraj: 193 p), 6. Veronica Stroe (Dinamo) 555 p; *juniori:* 1. *Șerban Lupașcu* (Școala sportivă nr. 1) 562 p — *nou record republican de juniori* (v.r. 559 p), 2. Mariana Vasiliu 552 p, 3. Gheorghe Adam 552 p, 4. Magda Borcea 551 p, 5. Anișoara Petrache 544 p, 6. Ilie Codreanu (Steaua) 543 p.

Considerăm ca binevenită măsura federației de a începe antrenamentele și concursurile mai devreme și în condiții îngreuiate, avînd în vedere că ne aflăm în plină iarnă. De altfel, la aceasta obligă și data stabilită pentru campionatele europene: jumătatea anului viitor. Imbucurătoare sînt și unele rezultate obținute în această competiție inaugurală. De pildă, pe lîngă noul record al lui Șerban Lupașcu, sînt de menționat și primele patru cifre realizate la armă standard culcat 60 f senioare, ca și primele două la juniori. Dar, să nu ne grăbim cu aprecierile. Celelalte două concursuri urmează: miercuri, joi, duminică și luni, pe același poligon. Ora începerii: 9,30.

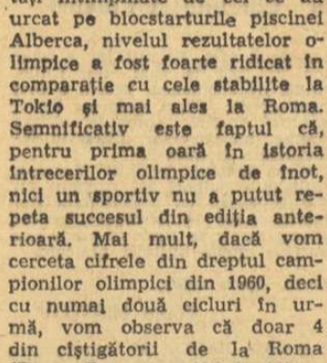

Balcaniada — ultimul examen al anului

Anul 1968 a fost bogat în manifestările internaționale ale halterofililor români. După participarea la „Cupa Dunării", la campionatele europene de la Leningrad, la triunghiularul Italia — Izrael — România, echipa națională a țării noastre își încheie programul prin prezența la prima Balcaniadă de haltere, care are loc la sfîrșitul acestei săptămîni la Iambol, în Bulgaria.

Echipa țării noastre este formată din 7 sportivi: cat. cocoș: *Z. Fiat* (332,5 kg), cat. pană: *I. Rusu* (335 kg), cat. ușoară: *D. Niculescu* (365 kg), cat. mijlocie: *Șt. Pintilie* (425 kg), cat. semigrea: *Gh. Teleman* (437,5 kg), cat. grea: *S. Herghelegiu* (450 kg) și *Gh. Mincu* (470 kg). În paranteze sînt trecute cele mai bune rezultate obținute în acest an de sportivii respectivi.

După cum se vede, la categoria semimijlocie nu va concura nici un sportiv român. De asemenea, va fi absent F. Balaș (suspendat de federație, pe timp de doi ani, pentru comportarea necorespunzătoare avută la ultimele competiții).

Lotul nostru va fi însoțit de antrenorul Gh. Mănăilescu și de arbitrul internațional Ștefan Petrescu.

LOTO-PRONOSPORT

Comentînd concursul Pronosport nr. 50 — etapa din 15 decembrie 1968 — ne întrebam cîți „soliști" vor rămîne în picioare. Au căzut patru „soliști" mari — Bologna, Internazionale, Napoli și Genoa —, fapt care a contribuit la o triere serioasă a buletinelor. Urmarea este că premiile sînt foarte mari, confirmîndu-se că programele de concurs din sezonul de iarnă sînt deosebit de interesante.

Programul concursului Pronosport nr. 51 — etapa din 22 decembrie 1968 — cuprinde și el meciuri numai din campionatul italian — divizia A și B. Programul concursului este următorul:

I. Bologna — Pisa
II. Fiorentina — Palermo
III. Juventus — Lanerossi
IV. Milan — Torino
V. Napoli — Atalanta
VI. Sampdoria — Inter
VII. Varese — Roma
VIII. Verona — Cagliari
IX. Foggia — Cesena
X. Catanzaro — Genoa
XI. Modena — Mantova
XII. Padova — Bari
XIII. Lazio — Catania

★

Azi și mîine sînt ultimele zile cînd se mai pot procura bilete pentru tragerea Loto de vineri.

PRONOSPORT

premiile concursului nr. 50 din 15 decembrie 1968

Categoria I: (12 rezultate): 0,5 variante a 88.015 lei;

Categoria a II-a: (11 rezultate): 29,5 variante a 3.580 lei;

Categoria a III-a: (10 rezultate): 352 variante a 450 lei.

Premiul de categoria I a fost obținut de Dumitru Moisescu din Borzești care jucînd un buletin combinat a totalizat un premiu categoria I, 6 premii categoria a II-a și 15 premii categoria a III-a = 102.130 lei.

fotbal

JOCUL TEHNIC, SPECTACULOS, AMÎNAT (ÎN DIVIZIA B) PENTRU LA PRIMĂVARĂ?

În aceste zile, echipele participante la campionatul diviziei B se află și ele în vacanță. Perioada este folosită pentru refacerea fizică a jucătorilor și totodată pentru a se face bilanțul comportării în prima parte a întrecerii.

Campioane de toamnă ale diviziei B sînt Politehnica Galați (seria I) și C.F.R. Cluj (seria a II-a). Gălățenii ocupă primul loc avînd 20 de puncte și beneficiind de un golaveraj mai bun (+8) față de principalii lor adversari, fotbaliștii de la Steagul roșu (+6). În imediata lor apropiere se găsesc patru echipe despărțite de unul și două puncte: Metalul București și Ceahlăul P. Neamț (cîte 19 puncte), Portul Constanța și Chimia Suceava (18 puncte). În seria a doua, lucrurile sînt mai clare: feroviarii clujeni au acumulat deja un avantaj de 4 puncte (23) față de C.F.R. Arad și Olimpia Oradea (cu cîte 19 puncte). Aceasta-i situația din fruntea clasamentelor, pînă la primăvară.

Suporterii formațiilor amintite pot fi mulțumiți de poziția ocupată în clasamente, dar mai puțin de calitatea jocului presfat de-a lungul turului. Cu atît mai mult se pot plînge susținătorii celorlalte echipe participante la campionatul diviziei B. Din relatările corespondenților și redactorilor noștri la partidele din acest sezon a reieșit că și în ediția actuală de puține ori calitatea jocurilor a satisfăcut exigențele spectatorilor. Nu este de mirare, deci, că au fost rare cazurile cînd o formație a terminat la egalitate sau a cîștigat în deplasare. Printre cele care au realizat asemenea performanțe în seria I se numără Steagul roșu, Chimia Suceava, Politehnica Galați, Metalul București. După cum se observă, sînt echipe din primele 6 locuri ale clasamentului, care candidează la promovare. În seria a II-a, protagonistele turului au fost echipe care în ediția trecută a campionatului s-au comportat modest sau au activat în divizia C (cazul Metalului Tr. Severin). O evoluție constant bună, atît acasă cît și în deplasare, au avut feroviarii clujeni. Faptul că au pierdut un singur meci (0—1, la Metalul Hunedoara), în deplasare, este grăitor în ceea ce privește forma manifestată de P. Emil, V. Alexandru, Mazurachis și colegii lor în acest sezon. Surprinzător de slabă este, însă, comportarea formațiilor timișorene, C.F.R. și Politehnica. Orașul Timișoara, care a dat ani de-a rîndul mari jucători fotbalului nostru, nu are astăzi o formație capabilă să promoveze în divizia A. Rivalitatea care a cuprins cele două tabere (despre această problemă ziarul nostru a mai scris), mai ales pe suporteri — generatorii acestei atmosfere — a adus mult rău ambelor formații. Într-o asemenea atmosferă au început sezonul fotbaliștii timișoreni C.F.R.-ul a evoluat bine în cîteva etape, apoi, în etapa a V-a au suferit primul insucces pe teren propriu (1—2 cu C.F.R. Cluj); în continuare, a intrat în derută și în finalul turului s-a clasat pe o poziție inferioară posibilităților jucătorilor. Aceleași aprecieri sînt valabile și în cazul studenților.

Ca și în edițiile trecute preocuparea principală a fost obținerea cu orice mijloace a celor două puncte. Din această cauză, majoritatea echipelor cînd evoluează pe teren propriu practică un joc ofensiv, domină majoritatea timpului și în final termină învingătoare. Dar, după o săptămînă, cînd joacă în deplasare, adoptă o tactică cu puține atribute ale spectacolului fotbalistic, de fapt anti-joc: apărare ermetică — uneori chiar cu 8—9 jucători, contraatacuri rare și firave, trageri de timp cu scopul primirii a cît mai puține goluri sau, eventual, a „ciupirii" unui punct.

În rezumat, iată cauzele acestei stări de lucruri, în general, nesatisfăcătoare:

— formațiile din „B" constituie încă locuri călduțe pentru nenumărate „păsări călătoare", jucători cu o pregătire tehnică și fizică necorespunzătoare;

— mulți jucători se pregătesc cu superficialitate și fără perspectivă și astfel au o tehnică rudimentară. În toate formațiile se găsesc jucători care lovesc mingea cu un singur picior, care sînt deficitari la jocul cu capul, care trag imprecis la poartă.

Totuși, există și anumite excepții. Unele cluburi și asociații sportive se îngrijesc de problema calității fotbalului și promovează cu curaj elementele tinere. Ne referim la Politehnica Galați, Politehnica București, Flacăra Moreni, C.S.M. Sibiu, C.F.R. Arad. La aceste echipe se lucrează pentru cristalizarea unui joc tehnic, ele încearcă să satisfacă, măcar în parte, exigențele înmoșilor lor suporteri.

La calitatea mediocră a fotbalului practicat o contribuție însemnată a adus-o disciplina (mai corect indisciplina) jucătorilor. Comisiile de disciplină și de competiții ale federației au dezbătut, în fiecare săptămînă, o varietate de acte nesportive: loviri reciproce, cu și fără balon, injurii aduse adversarilor și arbitrilor. Privind lista suspendaților, am găsit nume din majoritatea echipelor, ceea ce dovedește că antrenorii depun încă o muncă educativă de slabă calitate.

Aminteam la început că unele echipe au avut o evoluție bună, dar ea a fost umbrită în unele cazuri de comportările necorespunzătoare ale susținătorilor. Și în acest sezon, Metalul București a fost chemată în fața comisiei de competiții, iar Flacăra Moreni i s-a dat un ultim avertisment. Față de asemenea situații, oare nu a sosit timpul ca elementelor turbulente să le fie interzisă intrarea pe stadion? Sperăm că faptul petrecut la Bicaz (arbitrii au fost bătuți la un meci din divizia C), și urmările lui (bătăușii au fost arestați și trimiși în judecată), va fi discutat de cluburi și asociații pentru a se trage învățămintele corespunzătoare în ceea ce privește organizarea meciurilor.

Și de data aceasta sîntem nevoiți să reamintim un alt factor ce duce la nivelul scăzut al jocurilor: condițiile necorespunzătoare pentru pregătirea jucătorilor. Multe echipe au la dispoziție echipament vechi și puțin, se antrenează pe terenuri denivelate. De asemenea, o problemă spinoasă o constituie antrenorii. Unii antrenori au o slabă calificare, nu sînt exigenți, acceptă ca formația să fie alcătuită de diverși „specialiști" din uzina sau instituția pe care o reprezintă echipa. Dacă nu acceptă această situație sau la primul eșec al elevilor săi, contractul este reziliat. Un exemplu recent ni l-a oferit Oțelul Galați, care după înfrîngerea de la București, în fața Politehnicii, a renunțat la serviciile antrenorului Drăghiescu.

Echipele se află așadar în vacanță. Pînă la reluarea activității competiționale mai sînt aproape trei luni, deci destul timp pentru o muncă intensă pentru remedierea lacunelor din turul campionatului, pentru ca formațiile din „B" să practice un fotbal de mai bună calitate.

Pompiliu VINTILA

Componenții lotului reprezentativ continuă să se afle în centrul atenției și în aceste zile de relache fotbalistic. Motivul? În mai puțin de o lună, mai precis la 15 ianuarie, echipa națională a României va evolua la Londra, pe Wembley, în compania campionilor mondiali. Fotoreporterul nostru Vasile BAGEAC *l-a surprins pe selecționabili la o lecție de pregătire fizică efectuată pe unul dintre terenurile stadionului „23 August". În prim plan, de la stînga la dreapta, Lupescu, Ghergheli, Boc, Dembrovschi...*

LA JUMĂTATEA DRUMULUI...

În decursul celor 15 etape, fiecare dintre noi și-a spus impresiile, părerile, concluziile și — de ce n-am recunoaște — am dat și soluții, care, dacă ar fi fost luate în seamă... etc, ar fi contribuit la ridicarea fotbalului nostru! Așa e pasionatul de fotbal! O etapă bună îl „încălzește" și-l face să uite toate amărăciunile pe care precedenta i le-a cauzat.

Dar graiul cifrelor este acela care, considerăm noi, dezvăluie în adevăr cum s-au desfășurat etapele și la ce concluzii se poate ajunge. Așadar...

● În cele 15 etape ale turului, în care s-au disputat 120 de partide, s-au înscris 334 goluri, ceea ce reprezintă un coeficient de 2,78 goluri de fiecare meci, față de 2,44 goluri în campionatul 1967-68.

● Din cele 334 de goluri, 156 s-au marcat în prima repriză și 178 în repriza a doua, ceea ce ar justifica părerea că echipele noastre nu pornesc la atac, cu toată hotărîrea, chiar de la începutul jocului.

● Rezultatele finale ale celor 120 de jocuri s-au concretizat în 24 de variante de scoruri și anume: 1—0 (de 23 de ori), 2—0 (16), 3—1 (12), 2—1 (11), 1—1 (9), 0—1 (7), 3—0 (7), 3—2 (5), 4—1 (5), 0—0 (4), 1—2 (4), 4—0 (3), 2—2 (2), 4—2 (2), 3—3, 4—4, 5—0, 0—2, 5—3, 2—3, 3—5, 1—5, 1—3, 5—1 (1).

● Au marcat cîte 3 goluri într-un meci, mult invidiatul hattrik: Radu (F.C. Argeș) în meciul cu Farul, Mureșan (A.S.A.) în meciul cu Dinamo Bacău, Voinea (Steaua) în meciul cu „U" Cluj, Codreanu (Rapid) în meciul cu Dinamo Buc. (1 din 11 metri), Ionescu (Jiul) în meciul cu A.S.A. Tg. Mureș.

● Golaveraj pozitiv au următoarele echipe: U.T.A. +12; Dinamo Buc. +10; „U" Craiova +5; Steaua +4; Jiul +2; Farul și A.S.A. +1.

Golaveraj negativ: Vagonul —13; F.C. Argeș —6; Rapid —6; Progresul —3; Petrolul, „U" Cluj, Crișul —2; Politehnica —1.

Golaveraj egal: Dinamo Bacău 19—19.

● Cele 120 de jocuri din turul campionatului au fost conduse, la centru, de un număr de 33 de arbitri români (16 din Capitală) și 3 arbitri bulgari.

● Arbitrii bucureșteni au condus 61 de jocuri, iar cei din provincie 56.

● Cele mai multe meciuri le-a arbitrat A. Bentu — București (10), urmat de I. Ritter — Timișoara (7), G. Nițescu — Sibiu și N. Cursaru — Ploiești (6).

● Dintre arbitrii care au condus de la 5 jocuri în sus, cele mai mari medii de „stele" le-au obținut G. Limona — București (5 în cinci jocuri), C. Petrea — București (4,80 în cinci jocuri), Mircea Rotaru — Iași (4,40 în cinci jocuri), C. Nițescu — Sibiu (4,33 în șase jocuri).

● A. Bentu, care a condus 10 jocuri, a realizat o medie de 4,20 stele de joc, ceea ce reprezintă un arbitraj bun. Dar el a primit doar o stea la jocul Dinamo Bacău — Dinamo București, 2 stele la jocul „U" Craiova — Farul; la restul de jocuri a primit de 7 ori nota maximă — 5 și o dată 4; N. Cursaru a realizat în cele 6 jocuri doar o medie de 3,5 stele aceasta deoarece la jocul Progresul — U.T.A. nu a primit nici o stea! În rest, el a fost notat de 2 ori cu 5, de 2 ori cu 4, o dată cu 3.

● Arbitrul Mircea Rotaru a primit prima delegare de a arbitra în acest campionat în divizia A la etapa a XI-a, dar, de atunci, a arbitrat în toate celelalte etape, primind trei note de 5, una de 4, și una de trei. De asemenea, V. Dumitrescu n-a arbitrat pînă la etapa a IX-a. Prestînd 5 arbitraje, a realizat de 3 ori nota 5, o dată nota 4, o dată 3.

● În final, trebuie să arătăm că cei 36 de arbitri au obținut un total de 479 de stele, care raportat la numărul de jocuri, dă un coeficient de 4 stele pe joc, ceea ce, față de turul campionatului trecut, cînd s-a înregistrat doar un coeficient de 3,60 reprezintă un progres. Dar, desigur, e încă mult loc... pentru mai bine.

M. ORZEA

INTERVIU (timpul I) CU ANTRENORUL CORNEL DRĂGUȘIN

Cu citeva ore înaintea îmbarcării sale în avionul care avea să-l poarte, împreună cu Coco Dumitrescu, în țara Albionului — unde vor efectua, vreme de 45 de zile, un larg schimb de experiență — am stat de vorbă, timp de o repriză, cu antrenorul bucureștean Cornel Drăgușin. Aferat, cum nu l-am mai văzut de la barajul de la Timișoara, Drăgușin ne-a mărturisit că are sentimentul analog amatorului de artă care dispune pentru vizita Louvrului de un timp riguros limitat.

— Investigînd complexitatea soccerului britanic timp de o lună și jumătate, trebuie — *ne-a spus el* — să-mi organizez foarte bine campania de observare, cercetare și studiu, pentru că am probleme majore pe care nu pot să le scap. Sînt, dacă vreți, în situația pescarului care pleacă la lucru cu dorința fermă de a captura anumiți pești...

— *Înainte de a ajunge la... pești, nutrim o legitimă curiozitate pentru „cîrligele" pe care le veți folosi, cu alte cuvinte ne interesează temele pe care le veți urmări. În ipoteza că nu le considerați de domeniul secretului profesional am dori să le...*

— ...cunoașteți. Vi le spun fără nici o reticență. Am să studiez: 1) organizarea cîtorva cluburi, 2) procesul de instruire, pe cicluri săptămînale, al unor echipe, urmărind reflectarea nemijlocită a învățămintelor în jocurile de sfîrșit de săptămînă (voi urmări, de altfel, următoarele șase jocuri: Tottenham-Manchester City, Arsenal-West Bromwich Albion, Manchester United — King's Park, Liverpool-W.B.A., Anglia-România, Newcastle-Arsenal), 3) regimul de viață al fotbaliștilor în corelația pregătire-odihnă-alimentație, 4) așezarea dinamică, în teren, a jucătorilor, 5) pregătirea și finalizarea atacurilor, 6) cum se realizează echilibrul între momentele atac și apărare, 7) gabaritul echipelor, 8) pregătirea psihologică a fotbaliștilor, 9) procesul de promovare a jucătorilor, 10) organizarea fotbalului în școli etc.

— *Plecînd de la ideea că soccerul britanic este în măsură să vă ridice probleme neintrevăzute aprioric — și le va ridica cu siguranță — v-aș propune o convenție. La revenirea în București să-mi răspundeți cel puțin la cele 10 teme mai sus-anunțate, oferindu-ne „peștii" de care vorbeați la început. De acord?*

— Cu multă plăcere.

— *Să sperăm că timpul îl al acestui interviu va semăna cu o tolbă plină...*

M. POPESCU

SIR STANLEY ROUS LA CLUJ?

Președintele F.I.F.A. a acceptat, în principiu, invitația de a participa la semicentenarul clubului clujean Universitatea, a cărui sărbătorire va avea loc anul viitor în luna septembrie.

ȘTEFAN CÎRJAN ANTRENOR LA „U" CLUJ

Conducerea clubului Universitatea a aprobat cererea de transfer a antrenorului Constantin Teașcă, angajînd pe postul rămas vacant pe antrenorul Ștefan Cîrjan. Acesta revine după 20 de ani la conducerea tehnică a fotbaliștilor de la „U" Cluj.